

RZECZPOSPOLITA POLSKA
PROKURATURA KRAJOWA
ZASTĘPCA PROKURATORA GENERALNEGO

Warszawa, dnia 10 lipca 2018 r.

03980200068094
RPW/21160/2018 P
2018-07-12

PK II Ko. 1159.2018
KANCELARIA SENATU
Kancelaria Ogólna
12. 07. 2018
nr RPW. 2160/2018 P
(podpis)

Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

W odpowiedzi na przekazane w dniu 24 maja 2018 roku do Prokuratury Krajowej oświadczenie Senatora Rzeczypospolitej Polskiej Pana Grzegorza Peczkisa, złożone na 60 posiedzeniu Senatu w dniu 16 maja 2018 roku, działając na podstawie art. 12 § 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 roku Prawo o prokuraturze (Dz.U. z 2016 r. poz. 77), uprzejmie informuję, iż analiza okoliczności przedstawionych w punktach od 1 do 6 oświadczenia wskazuje, że odnosi się ono do postępowań przygotowawczych Prokuratury Rejonowej w K..., o sygnaturach akt – odpowiednio- PR 2 Ds. 275.2017, PR 3 Ds. 25.2017, PR 1 Ds. 842.2016, PR 3 Ds. 48.2017, PR 2 Ds. 87.2018 i Ko 335.2018.

W celu zweryfikowania wskazanego w oświadczeniu faktu biernej postawy organów ścigania w wyjaśnieniu okoliczności zdarzeń będących przedmiotem wskazanych postępowań oraz dokonania oceny zasadności wydania decyzji o umorzeniu postępowania przygotowawczego bądź o odmowie jego wszczęcia i istnienia przesłanek do ich podjęcie na nowo, prokurator Prokuratury Okręgowej w O..., na polecenie Prokuratora Regionalnego we W..., stosownie do uprawnień wynikających z § 73 ust.1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 kwietnia 2016 r. – Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury (Dz.U.2016.508), dokonał badania akt przedmiotowych spraw.

Przeprowadzona analiza wykazała, co następuje:

Postępowanie o sygn. PR 2 Ds. 275.2017 prowadzone było o czyny z art. 160 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 157 § 3 k.k. w zw. z art. 157 § 2 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k. oraz z art. 160 § 1 k.k. W dniu 30 listopada 2018 roku Zastępca Prokuratora Rejonowego w K zatwierdził policyjne umorzenie wydane na podstawie art. 17 §1 pkt 2 k.p.k., wobec braku znamion czynu zabronionego. Na powyższe postanowienie pełnomocnik pokrzywdzonego złożył zażalenie, które wraz z aktami przekazano do Sądu.

Postanowieniem z dnia 28 marca 2018 roku Sąd Rejonowy w K

utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie wskazując, że podziela argumentację Prokuratury o braku obiektywnego związku przyczynowego pomiędzy zaniechaniem nadzoru a wynikłymi skutkami, które miały charakter nieumyślny i związane były z rykoszetowaniem pocisku, którego mechanizmu nie da się ustalić. Nie stwierdzono też, by strzelający oddali strzał niezgodny z regulaminem czy też strzał całkowicie niekontrolowany .

Analiza zebranych materiałów wskazuje – w ocenie prokuratora badającego akta - na słuszność wydanej decyzji, albowiem w toku postępowania zostały wyjaśnione wszystkie wątki i zgromadzono kompletny materiał dowodowy, co również podkreślił Sąd w decyzji instancyjnej.

W sprawie o sygn. PR 3 Ds. 25.2017, po przeprowadzeniu postępowania sprawdzającego, w dniu 12 maja 2017 roku prokurator, na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k., wydał postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa o czyn z art. 155 k.k., wobec stwierdzenia braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu. Akta przedmiotowej sprawy zostały zbadane przez Prokuraturę Okręgową w O , która pismem z dnia 23 października 2017 roku skierowanym do Prokuratora Rejonowego w K , zwróciła uwagę na zaistniałe nieprawidłowości oraz poleciła uzupełnienie materiału dowodowego poprzez uzyskanie pełnej dokumentacji lekarskiej i dokonanie ponownej oceny zasadności wydanej decyzji. W dniu 04 stycznia 2018 roku uzyskano z firmy „ ” dokumentację dotyczącą udzielonej w dn.19 lutego 2017 roku pomocy medycznej, z której wynikało,

iż zgon pokrzywdzonego nastąpił przed przybyciem karetki i była to tzw. nagła śmierć. Referent sprawy w dniu 05 stycznia 2018 roku zapoznał się z przesłaną dokumentacją i uznał, iż brak jest podstaw do podjęcia na nowo umorzonego postępowania przygotowawczego.

Prokurator aktualnie badający akta sprawy uznał, iż postanowienie z dnia 12 maja 2017 roku o odmowie wszczęcia śledztwa, zostało wydane w oparciu o niepełny materiał dowodowy, a sama decyzja była przedwczesna. Po uzupełnieniu materiału dowodowego należy uznać ją za zasadną, albowiem dokonano właściwej oceny prawnej zaistniałego zdarzenia. W chwili obecnej, brak jest podstaw faktycznych i prawnych do jej zmiany poprzez wszczęcie i prowadzenie postępowania przygotowawczego z uwagi na fakt, iż w aktualnym stanie faktycznym, brak jest podstaw do wykonywania dalszych czynności procesowych i możliwości uzyskania dodatkowego materiału dowodowego.

Postępowanie o sygnaturze PR 1 Ds. 842.2016 początkowo prowadzone było o czyn z art. 288 § 1 k.k. i zostało ono w dniu 28 czerwca 2016 roku umorzone. W wyniku zażalenia pokrzywdzonego, reprezentowanego przez fachowego pełnomocnika, decyzja ta została uchylona postanowieniem Sądu Rejonowego w Kł... z dnia 26 października 2016 roku, w którym wskazano na konieczność przeprowadzenia określonych czynności dowodowych. Ponadto w tym czasie, także w wyniku interwencji Senatora RP Pana Grzegorza Peczkisa z dnia 21 października 2016 roku, w dniu 1 grudnia 2016 roku dokonano w Wydziale III Organizacyjno – Sądowym Prokuratury Okręgowej w O... analizy aktowej, w trakcie której również uznano za konieczne przeprowadzenie szeregu czynności procesowych. Mając na uwadze skomplikowany charakter prawny sprawy, do którego doszło także częściowo z winy stron umowy dzierżawy (użytkowania) i występujące w związku z tym trudności dowodowe, nie podzielono oceny sposobu procedowania w niniejszej sprawie, jako „biernej postawy organów ścigania”.

Akta sprawy przekazano z powyższym stanowiskiem do Prokuratury Regionalnej we W..., gdzie zostały poddane kontroli. Za pismem z dnia 9 grudnia 2016 roku akta zwrócono do Prokuratury Okręgowej w O... z poleceniem Zastępcy

Prokuratora Regionalnego we W objęcia wskazanego postępowania zwierzchnim nadzorem służbowym.

W dniu 16 grudnia 2016 roku objęto sprawę zwierzchnim nadzorem służbowym, a 28 grudnia 2018 roku przedstawiono zalecenia nadzorcze. W wyniku dalszego prowadzenia dochodzenia, w dniu 28 lutego 2017 roku skierowano do Sądu Rejonowego w K akt oskarżenia przeciwko sprawcy czynów z art. 288 § 1 k.k. W dniu 18 sierpnia 2017 roku Sąd Rejonowy w K umorzył postępowanie o sygn.. II K 137/17, z uwagi na cofnięcie przez pokrzywdzonego wniosku o ściganie karne sprawcy czynów.

Postępowanie sprawdzające o sygnaturze PR 3 Ds. 48.2017, zainicjowane zawiadomieniem o przestępstwie Senatora RP Pana Grzegorza Peczkisa z dnia 6 lipca 2017 roku, zakończyło się zatwierdzeniem w dniu 25 sierpnia 2017 roku przez prokuratora Prokuratury Rejonowej w K , policyjnego postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa, wydanego na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 305 k.p.k., to jest wobec braku znamion czynu zabronionego. Postanowienie nie zostało zaskarżone i stało się prawomocne.

Analiza zebranych materiałów wykazała słuszność wydanej decyzji końcowej. Sam zawiadamiający nie wskazywał na konkretne nieprawidłowości dotyczące przeprowadzonej transakcji, a jedynie sygnalizował możliwość ich zaistnienia, co zostało zweryfikowane w toku postępowania sprawdzającego.

Prokurator badający akta wskazał ponadto, iż sprawa w dniu 23 października 2017 roku była analizowana przez Zastępcę Prokuratora Okręgowego w O , który także nie dopatrywał się nieprawidłowości w jej procedowaniu i uznał podjętą decyzję procesową za słuszną.

Oдноśnie sprawy o sygn. PR 2 Ds. 87.2018 prowadzonej o czyn z art. 297 § 1 k.k. wskazano, iż postępowanie karne zostało zainicjowane pisemnym zawiadomieniem o przestępstwie z dnia 15 stycznia 2018 roku Senatora RP Pana Grzegorza Peczkisa, skierowanym do Prokuratury Rejonowej w K , wraz z załączonymi do zawiadomienia kopiami dokumentów, które wpłynęło do Prokuratury Rejonowej w

dniu 16 stycznia 2018 roku. W dniu 17 stycznia 2018 roku zawiadomienie to przesłano do KPP w K z wytycznymi celem przeprowadzenia postępowania sprawdzającego, a w dniu 19 lutego 2018 roku w sprawie tej wszczęto dochodzenie o czyn art. 297 § 1 k.k. Następnie, po przeprowadzeniu postępowania i uzyskaniu w jego toku kopii dokumentacji przetargowej oraz pisemnych wyjaśnień od Prezydenta Miasta K odnośnie przeprowadzonego przetargu oraz wykonywania usług przez podwykonawcę firmy, która wygrała postępowanie przetargowej, a także dokumentacji od samego podwykonawcy, w dniu 04 kwietnia 2018 roku prokurator zatwierdził sporządzony w tej sprawie policyjny projekt decyzji o umorzeniu postępowania na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. - wobec braku znamion czynu zabronionego.

Decyzję tę doręczono w dniu 06 kwietnia 2018 roku Prezydentowi Miasta K, a o umorzeniu postępowania, pismem z dnia 04 kwietnia 2018 roku, poinformowano składającego zawiadomienie o przestępstwie Pana Grzegorza Peczkisa. W dniu badania akt sprawy brak było informacji o ewentualnym zaskarżeniu wydanej w sprawie decyzji procesowej.

Wobec ustalonych w sprawie okoliczności na podstawie zebranej dokumentacji, w tym przetargowej oraz pisemnych wyjaśnień Prezydenta Miasta K podjętą w tej sprawie decyzję końcową uznano za słuszną i wydaną w oparciu o wystarczający do jej podjęcia materiał dowodowy w zakresie czynu z art. 297 § 1k.k. Prokurator badający akta nie stwierdził przy tym przewlekłości czy też bezczynności organu w tej sprawie.

W przedłożonej analizie wskazano natomiast, iż z uwagi na treść złożonego zawiadomienia o przestępstwie oceniono, że w sprawie tej należało rozważyć odniesienie się przynajmniej w uzasadnieniu decyzji do kwestii braku podstaw do prowadzenia postępowania w zakresie wskazanego w zawiadomieniu o przestępstwie niedopełnienia obowiązków przez urzędników Urzędu Gminy K, przeprowadzających nierzetelną weryfikację oświadczeń złożonych w przedmiotowym postępowaniu przetargowym oraz do kwestii niedopełnienia przez prezydenta Miasta K obowiązku nadzoru nad tymi podległymi mu urzędnikami, ewentualnie rozważyć wydanie także i w tym zakresie decyzji procesowej. Nie uznano

jednak za celowe wzruszenie tylko w tym kierunku powyższej decyzji. Pismem z dnia 15 czerwca 2018 roku udzielono w tej sprawie Panu Senatorowi Grzegorzowi Peczkisowi odpowiedzi o sygnaturze PO IV Dsn 144.2018.

Opisana w punkcie 6 oświadczenia Pana Senatora Grzegorza Peczkisa sprawa dotycząca negatywnej oceny działalności spółka z o.o. z/s w K w zakresie finansowej realizacji inwestycji obejmującej przebudowę i modernizację osiedlowej sieci ciepłowniczej na terenie K, została skierowana na podstawie przepisu art. 62a ust. 1 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 roku o Najwyższej Izbie Kontroli do Dyrektora Delegatury CBA we W. Otrzymane materiały Dyrektor Delegatury CBA we W. przesłał za pismem z dnia 24 maja 2018 roku (bez podpisu) do Prokuratury Rejonowej w K, celem dalszego postępowania w kierunku czynu z art. 296 k.k. Sprawa została zarejestrowana w Prokuraturze Rejonowej w K w dniu 06 czerwca 2018 roku pod numerem PR Ko 335.2018. Następnie Prokurator Rejonowy w K pismem z dnia 08 czerwca 2018 roku odesłał materiały NIK-u do Delegatury CBA we W wskazując, że materiały te skierowano do tego organu na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy o NIK, a nie na podstawie art. 63 ust. 1 tejże ustawy, dotyczącym zawiadomień o przestępstwie. Dodatkowo wskazano na brak podpisu pod pismem przekazującym te materiały z CBA do Prokuratury. Do dnia opracowania informacji przez prokuratora badającego akta brak było odpowiedzi Centralnego Biura Antykorupcyjnego.

Badaniu aktowemu poddano także wskazane enumeratywnie w oświadczeniu senatorskim postępowania dotyczące Pana M. W. o sygnaturach 2 Ds. 452/14, PR 3 Ds. 17.2016, 3 Ds. 558/15, 2 Ds. 807/14 i 2 Ds. 766/14.

Analiza akt sprawy o sygnaturze PR 2 Ds. 290.2016 (poprzednia sygnatura 2 Ds.452/14 Prokuratury Rejonowej w K, do którego dołączono materiały dochodzenia o sygn. akt 3 Ds. 558/15 prowadzonego przez Prokuraturę Rejonową w O) wykazała, że po przeprowadzeniu postępowania i zgromadzeniu

materiału dowodowego w postaci przesłuchań świadków, zabezpieczeniu dokumentacji oraz uzyskaniu opinii biegłego z zakresu badania dokumentów, w dniu 23 grudnia 2014 roku Prokurator Prokuratury Rejonowej w K zatwierdził sporządzone przez Komisariat Policji w K, postanowienie o umorzeniu dochodzenia o sygn. akt 2 Ds. 452/14 w sprawie mającego mieć miejsce, w okresie od 05 marca 2012 roku do 31 grudnia 2013 roku w K, podrobienia podpisów osób uprawnionych na dokumentach spółki z.o.o „ z/s K, ul., przedłożonych w Wydziale Gospodarczym Krajowego Rejestru Sądowego Sądu Rejonowego w O, tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k., wobec niewykrycia sprawcy przestępstwa (art. 322 § 1 k.p.k.).

Nadto ustalono, iż Prokuratura Rejonowa w O prowadziła dochodzenie o sygn. akt 3 Ds. 558/15 w sprawie posłużenia się, w dniu 25 kwietnia 2014 roku w Sądzie Rejonowym w O, przez nieustalonego sprawcę, uprzednio podrobionym dokumentem w postaci wypowiedzenia prokury samoistnej M W, poprzez pozostawienie go na biurze podawczym w/w Sądu, tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k., które postanowieniem z dnia 3 czerwca 2015 roku również zostało umorzone wobec niewykrycia sprawcy przestępstwa (art.322 § 1 k.p.k.).

Akta obu spraw, w związku ze złożoną za pośrednictwem Pana Senatora Grzegorza Peczkisa, skargą M W i poleceniem Prokuratury Krajowej w W wydanym w sprawie o sygn. PK I BP 070.12.2016, zostały przekazane do badania aktowego Prokuraturze Regionalnej we W. Pismem z dnia 01 czerwca 2016 roku, sygn. RP III Ko 48.2016, Zastępca Prokuratora Regionalnego we W, poinformował Prokuraturę Okręgową w O, iż wydana decyzja procesowa w sprawie 2 Ds. 452/14 była przedwczesna, albowiem konieczne jest uzyskanie obszerniejszego bezwplywowego materiału porównawczego pisma pochodzącego do M P., który wcześniej odmówił dobrowolnego przekazania próbek pisma, a następnie uzyskanie kolejnej opinii z zakresu badania pisma ręcznego.

Stwierdzono, że również postanowienie o umorzeniu dochodzenia Prokuratury Rejonowej w O o sygn. akt 3 Ds. 558/15 było przedwczesne. Wskazano, iż zachodzi konieczność uzupełnienia materiału dowodowego poprzez dokonanie oględzin akt

rejestrowych spółki „...” prowadzonych przez SR w O... w celu ustalenia, w jaki faktycznie sposób złożone zostało w Sądzie pismo zatytułowane „wypowiedzenie prokury”, czy zostało ono złożone osobiście, za pośrednictwem poczty, czy też w inny sposób, ustalenie, czyj podpis znajdował się na wniosku o wykreślenie prokury z rejestru sądowego oraz przesłuchanie tej osoby w charakterze świadka.

W związku z powyższym uznano, iż koniecznym jest podjęcie z umorzenia sprawy Prokuratury Rejonowej w K..., sygn. akt 2 Ds. 452/14 oraz Prokuratury Rejonowej w O..., sygn. akt 3 Ds. 558/15, a nadto włączenie dochodzenia Prokuratury Rejonowej w O... do sprawy Prokuratury Rejonowej w K..., z uwagi na łączność podmiotowo - przedmiotową i fakt wcześniejszego jej wszczęcia.

Postanowieniem z dnia 14 czerwca 2016 roku Prokuratura Rejonowa w O... podjęła na nowo dochodzenie 3 Ds. 558/15, które dołączyła do podjętego przez Prokuraturę Rejonową w K... postępowania o sygn. akt PR 2 Ds. 290.2016. W jego toku, zgodnie z wydanym poleceniem, wykonano kolejne czynności procesowe, a następnie w dniu 06 grudnia 2016 roku Prokurator Prokuratury Rejonowej w K... zatwierdził sporządzone przez Komisariat Policji w K... postanowienie o umorzeniu dochodzenia w sprawie:

- mającego mieć miejsce, w okresie od 05 marca 2012 roku do 31 grudnia 2013 roku w K..., podrobienia podpisów osób uprawnionych na dokumentach spółki z.o.o „...” z/s w K..., ul. ..., przedłożonych w Wydziale Gospodarczym Krajowego Rejestru Sądowego Sądu Rejonowego w O..., tj. o czyn z art. 270§1 kk, wobec niewykrycia sprawcy przestępstwa, na podstawie art.322 § 1 k.p.k.

- mającego mieć miejsce, w okresie od 31 grudnia 2011 roku do 02 lipca 2012 roku w K... podrobienia podpisów osób uprawnionych na dokumentach spółki z.o.o „...” z/s w G..., ul. ..., przedłożonych w Wydziale Gospodarczym Krajowego Rejestru Sądowego Sądu Rejonowego w G..., tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k., wobec stwierdzenia, iż czynu nie popełniono (art.17 § 1 pkt 1 k.p.k.).

Przedmiotowe postępowanie, decyzją Zastępcy Prokuratora Okręgowego w O z dnia 17 sierpnia 2016 roku zostało objęte zwierzchnim nadzorem służbowym Wydziału II do Spraw Przeszeczności Gospodarczej tamtejszej Prokuratury. Przed zatwierdzeniem sporządzonego projektu postanowienia o umorzeniu dochodzenia, akta sprawy były badane w ramach sprawowanego zwierzchniego nadzoru służbowego i pismem z dnia 1 grudnia 2016 roku poinformowano Prokuraturę Rejonową w K , iż wobec braku możliwości ustalenia sprawy podrobienia podpisu, decyzja o umorzeniu postępowania wydaje się zasadna.

Prokurator aktualnie badający sprawę uznał, iż postanowienie z dnia 06 grudnia 2016 roku o umorzeniu dochodzenia, zostało wydane w oparciu o niepełny materiał dowodowy, a sama decyzja była przedwczesna w zakresie posłużenia się, w dniu 25 kwietnia 2014 roku w Sądzie Rejonowym w O , przez nieustalonego sprawcę, uprzednio podrobionym dokumentem w postaci wypowiedzenia prokuratury samoistnej M W , poprzez pozostawienie go na biurze podawczym w/w Sądu, tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k., który to czyn był przedmiotem postępowania Prokuratury Rejonowej w O w sprawie o sygn. 3 Ds.558/15. Przeprowadzona analiza wykazała, iż w tym zakresie nie wykonano czynności wymienionych przez Zastępcę Prokuratora Regionalnego we W w piśmie z dnia 01 czerwca 2016 roku, sygn. RP III Ko 48.2016.

W związku z przekazaniem poleceniem służbowym, podjęto postępowania z umorzenia i połączono je do wspólnego dalszego prowadzenia. W jego toku w znacznym zakresie uzupełniono materiał dowodowy, po czym referent sprawy, po uprzednim zapoznaniu się z projektem decyzji przez prokuratora sprawującego zwierzchni nadzór służbowy, zatwierdził postanowienie o umorzeniu dochodzenia. W ocenie prokuratora badającego akta, brak jest zastrzeżeń w zakresie przestrzegania gwarancji procesowych, w związku z wydaną decyzją procesową, albowiem zgodnie z art.305 § 4 k.p.k., powiadomiono osoby składające zawiadomienia o przestępstwie, za wyjątkiem B S., którego, pomimo złożonego zawiadomienia, nie powiadomiono o treści wydanej decyzji.

W notatce z analizy akt prokurator zawarł stanowisko, iż zasadnym jest uzupełnienie zgromadzonego materiału dowodowego i w zależności od poczynionych ustaleń, dokonanie ponownej oceny prawnej zaistniałego zdarzenia i podjęcie decyzji w zakresie ewentualnego uzyskania uzupełniającej opinii biegłego z zakresu pisma ręcznego, a tym samym wydanie postanowienia o podjęciu na nowo umorzonego postępowania przygotowawczego. Jak wskazano, tym zakresie skierowano w dniu 21 czerwca 2018 roku stosowne pismo do Prokuratury Rejonowej w K

Postępowanie o sygn. PR 3 Ds. 17.2016 (poprzednia sygnatura akt 3 Ds 35/15) było prowadzone o czyn z art. 270 § 1 .k.k., polegający na podrobieniu dokumentacji księgowej w postaci potwierdzenia sald Sp. z o.o. poprzez nakreślenie na wymienionym dokumencie podpisu M W w postaci tzw. parafki oraz opatrzenie go datami i pieczętkami jakie miało mieć miejsce w bliżej nieustalonym czasie, a ujawnionego w dniu 20 maja 2015 roku.

Postępowanie w przedmiotowej sprawie zostało w dniu 09 grudnia 2015 roku umorzone policyjnym postanowieniem, jednakże w wyniku złożonego zażalenia pokrzywdzonego, reprezentowanego przez pełnomocnika, decyzja ta została uchylona postanowieniem Sądu Rejonowego w K z dnia 06 kwietnia 2016 roku, celem kontynuowania.

Powyższa sprawa została również na polecenie Prokuratury Regionalnej we W poddana badaniu, gdzie podzielono pogląd o konieczności kontynuowania postępowania we wskazanym przez Sąd zakresie .

W sprawie, która została zarejestrowana pod sygnaturą PR 3 Ds 17.2016, w Prokuraturze Okręgowej w O wdrożony został zwierzchni nadzór służbowy pod sygn. PO II Dsn 1.2016. Po przeprowadzeniu uzupełniającego postępowania do Prokuratury Okręgowej w O wpłynęło postanowienie o umorzeniu dochodzenia.

W wyniku sprawowanego zwierzchniego nadzoru nie podzielono argumentów Zastępcy Prokuratora Rejonowego w K co do wyczerpania możliwości dowodowych i zasadności drugiego umorzenia dochodzenia i w dniu 11 sierpnia 2016 roku polecono jego uzupełnienie o dalsze czynności procesowe, w tym również zmierzające do ustalenia czy nie doszło do popełnienia czynu

z art. 286 § 1 k.k. na szkodę M W , to jest doprowadzenia wymienionego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem.

Po uzupełnieniu materiału dowodowego, w dniu 30 listopada 2016 roku wydane zostało policyjne postanowienie o umorzeniu dochodzenia w sprawie o przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. i z art.286 § 1 k.k. przy zastosowaniu art.11 § 2 k.k. - na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. -wobec braku danych dostatecznie uzasadniających jego popełnienie. Projekt decyzji przesłany został do Prokuratury Okręgowej w ramach prowadzonego zwierzchniego nadzoru służbowego i ostatecznie, po konsultacji z nadzorcą , w dniu 12 grudnia 2016 roku prokurator zatwierdził powyższe umorzenie.

W dniu 14 marca 2017 roku do Prokuratury wpłynęła informacja o skierowaniu substydianego aktu oskarżenia przeciwko K R. i B P., w związku z czym akta sprawy zostały przesłane do Sądu.

Prokurator analizujący akta uznał, iż z uwagi na to, że w przedmiotowej sprawie zawisł spór sądowy, który jest w toku na skutek wniesienia substydianego aktu oskarżenia, zachodzi okoliczność wykluczająca zbadanie sprawy pod kątem ewentualnego istnienia podstaw do jego podjęcia (lis pendens). Wskazał także, iż sprawa była objęta zwierzchnim nadzorem służbowym i zarzut bierności ze strony organów ścigania należy uznać za nietrafny.

Postępowanie Prokuratury Rejonowej w K o sygn. 2 Ds. 807/14 dotyczyło przestępstw z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. na szkodę E S. i zostało zainicjowane pisemnym zawiadomieniem o przestępstwie wymienionej z dnia 30 października 2014 roku, do którego dołączono kopie dokumentów, które wpłynęło do Prokuratury Rejonowej w dniu 07 listopada 2014 roku. W dniu 14 listopada 2014 roku zawiadomienie to przesłano do Komisariatu Policji w K z poleceniem sporządzenia decyzji o odmowie wszczęcia dochodzenia. W dniu 24 listopada 2014 roku w sprawie tej prokurator zatwierdził policyjny projekt decyzji na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w zakresie przestępstwa z art. 286 § 1 k.k., wobec braku znamion czynu zabronionego oraz w zakresie występków z art. 270 § 1 k.k. - na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k., to jest z uwagi na przedawnienie karalności oraz na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. wobec braku danych dostatecznie uzasadniających

podejrzanie popełnienia czynu. Odpis decyzji doręczono w dniu 04 grudnia 2014 roku pokrzywdzonej i wobec faktu jej niezaskarżenia, decyzja ta uprawomocniła się.

Przedmiotowe postępowanie było badana przez Prokuraturę Regionalną we W pod numerem RP III Ko 48.2016 i pismem zwracającym akta sprawy z dnia 01 czerwca 2016 roku nie stwierdzono podstaw do zakwestionowania powyższej decyzji.

Prokurator badający akta uznał, że wobec ustalonych okoliczności na podstawie dołączonych do zawiadomienia o przestępstwie dokumentów, podjętą w tej sprawie decyzję końcową należy uznać za słuszną i wydaną oparciu o wystarczający do jej podjęcia materiał dowodowy w zakresie wszystkich czynów. Nie stwierdził przy tym przewlekłości czy też beczynności organu w tej sprawie.

Oдноśnie postępowania o sygn. 2 Ds. 766/14 prowadzonego w formie śledztwa o czyn z art. 296 § 1 k.k., polegający na wyrządzeniu znacznej szkody majątkowej firmie Sp. z o.o. z/s w K przez osobę działającą w jej imieniu, a będącą jednocześnie właścicielem firmy sp. z o.o. z/s w G, która miała nie dopełnić obowiązków i nadużyć uprawnień m.in. poprzez przywłaszczenie należnego spółce czynszu z tytułu wynajmu lokali mieszkalnych, podrobienie dokumentacji rejestrowej Sp. z o.o., prowadzenie działalności konkurencyjnej wbrew art. 211 § 1 Kodeksu spółek handlowych, ukrywanie dokumentów spółki, w tym finansowych i księgowych oraz spowodowanie przejęcia klientów - reklamodawców przez podmiot konkurencyjny, badanie aktowe wykazało, że czynności prowadzono rytmicznie, postępowanie przedłużano w terminach, prokurator ukierunkowywał śledztwo wskazując czynności do wykonania oraz niezbędne do wyjaśnienia wątki. Sporządzono także szczegółowy plan śledztwa.

Postępowanie pozwoliło na stwierdzenie, iż konkretne zachowania określonych osób reprezentujących Sp. z o.o. nie wyczerpują znamion czynów zabronionych określonych w ustawie karnej, a zwłaszcza art. 296 § 1 k.k. Kompletne ustalenia faktyczne stanowiły podstawę wydanego w dniu 23 czerwca 2015 roku postanowieniu o umorzeniu śledztwa o czyn wskazany przez zawiadamiającego

i skonkretyzowany w postanowieniu o wszczęciu śledztwa, na podst. art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k., wobec braku ustawowych znamion czynu zabronionego. Uzasadnienie powyższej decyzji zawierało szczegółową argumentację wskazującą na okoliczności wykluczające zastosowanie norm prawa karnego dla realizacji sprzecznych interesów stron sporu korporacyjnego oraz gospodarczego.

Decyzja procesowa została zakwestionowana przez M. W., który w ustawowym terminie, za pośrednictwem pełnomocnika procesowego wniósł zażalenie do Sądu, zarzucając zaniechanie rzetelnego sprawdzenia okoliczności przywłaszczenia mienia na szkodę spółki oraz błędną interpretację art. 296 § 1 k.k. Skarżący domagał się uchylenia oraz przekazania sprawy prokuratorowi do dalszego prowadzenia wraz z zobowiązaniem do przeprowadzenia czynności zmierzających do rzetelnego wyjaśnienia sprawy.

Sąd Rejonowy w K. po rozpoznaniu w dniu 22 października 2015 roku środka odwoławczego skarżącego oraz odpowiedzi prokuratora, podzielając stanowisko prokuratora zawarte w uzasadnieniu postanowienia z dnia 23 czerwca 2015 roku, wydał postanowienie o nieuwzględnieniu zażalenia i o utrzymaniu zaskarżonej decyzji w mocy. Sąd rozpoznający sprawę uznał, że stan faktyczny sprawy został ustalony w sposób prawidłowy i nie pozwala na przyjęcie twierdzenia, iż zarządzający spółką wyrządzili jej szkodę. Sąd podkreślił także, że zastosowana co do czynu będącego przedmiotem postępowania kwalifikacja prawna jest prawidłowa, a ustalenia faktyczne nie pozwalają na zarzucenie czynu z art. 296 § 1 k.k. osobom zarządzającym Sp. z o.o.

Postanowienie Sądu o utrzymaniu w mocy decyzji prokuratora o umorzeniu postępowania, prokurator analizujący sprawę uznał za w pełni zasadne. W jego ocenie, skarżący nie przedstawił żadnych nowych okoliczności ani dowodów, a skoncentrował się na ogólnych zarzutach dokonania niewłaściwych ustaleń faktycznych, a co za tym idzie uznał decyzję procesową za błędną. Stanowisko skarżącego w istocie stanowi polemikę z ustaleniami faktycznymi ocenionymi przez niego jako niekorzystne dla siebie. Podsumowując, badający akta uznał, iż chwili obecnej brak jest nowych istotnych okoliczności i dowodów uzasadniających podjęcie postępowania 2 Ds. 766/14 na nowo.

Końcowo informuję, iż jak wynika z pisma Zastępcy Prokuratora Regionalnego we W z dnia 28 czerwca 2018 roku, przy którym przekazano stanowisko Zastępcy Prokuratora Okręgowego w O w oparciu o przeprowadzoną analizę, akt spraw o sygn. 2 Ds. 452/14, PR 3 Ds. 17.2016, PR 2 Ds. 807/14 i 2 Ds. 766/14 Prokuratury Rejonowej w K i 3 Ds. 558/15 Prokuratury Rejonowej w O , w związku z poleceniem Biura Prezydialnego Prokuratury Krajowej z dnia 18 maja 2016 roku, sygn. PK I BP 070.12.2016, były już przedmiotem badania przeprowadzonego w dniu 30 maja 2016 roku w Prokuraturze Regionalnej we W .

Krzysztof Sierak

ZASTĘPCA
PROKURATORA GENERALNEGO

Krzysztof Sierak